

FEDERATIA ROMÂNA DE TENIS DE MASĂ

Istoricul acestui sport este unic și deosebit de interesant. A fost ca și cum o civilizație întreagă ar fi apărut dintr-o dată, pentru a dispărea, mai apoi, în uitare, renăscând după un timp cu aceeași vigoare, dar, de această dată, urmând calea firească a afirmării și perfecționării.

Cea dintâi perioadă a istoriei sale se plasează între începutul anilor 1880 și 1904, perioadă în care noul joc a devenit una din marile pasiuni ale sfârșitului de secol, provocând reacții pro și contra de o intensitate rar întâlnită, pentru ca, apoi, cam până în 1922, să intre într-un anonimat deplin, dispărând din preocupări la fel de brusc cum apăruse.

Și când totul părea pierdut în uitare, indiferența ștergând orice urme, s-au ivit câțiva promotori care, amintindu-și „distracția” ce marcaseră începutul de veac, au transformat-o într-un sport în adevăratul sens al cuvântului. Noua aventură începe în 1922, când tenisul de masă revine în actualitate și evoluează spre campionate mondiale – printre puținele care au o longevitate, fără întrerupere, de peste jumătate de veac, pătrunzând, în 1988, și între sporturile olimpice.

De-a lungul istoriei sale tenisul de masă a mai purtat și următoarele denumiri: tenis miniatural, de sală; joc de masă, de salon; ping-pong; pom-pom; puch-ball; gossima, cea mai folosită fiind desigur ping-pong.

Contextul mondial. 15 ianuarie 1926 este o zi memorabilă pentru istoria tenisului de masă, la acea dată punându-se prima semnătură pe actul de naștere al viitoarei Federații Internaționale și al Campionatelor Mondiale.

În ianuarie 1926, la Berlin, Wilmesdorf, avea loc cea de a doua ediție a campionatelor internaționale ale Germaniei, moment în care, la inițiativa dr. Olaf Lehman, la Clubul de tenis de masă „Galben-Alb, Berlin, 1900”, situat în Berlin Wilmesdorf, pe Kaiser Alei 45-50, s-au reunit conducătorii delegațiilor participante la concursul amintit: Anglia, Austria, Germania, Ungaria, precum și câte un reprezentant din partea Cehoslovaciei și a Suediei.

În urma discuțiilor s-a stabilit organizarea unui CE, care ar fi urmat să se desfășoare la Londra, în decembrie același an. Numai că, la 6 decembrie 1926, la Memorial Hall, Farrington Street Londra, jucători din șapte țări s-au reunit pentru a-și disputa titlurile a ceea ce avea să fie, în cele din urmă, prima ediție a Campionatelor Mondiale – și nu europene, cum se decisese anterior. Cea dintâi ediție a CE a avut loc abia peste trei decenii, la Budapesta. În urma desfășurării CM, a avut loc Congresul Federației Internaționale care, cu această ocazie, a constituit Federația Internațională de Tenis de Masă (*International Table Tennis Federation, ITTF*), membre fondatoare fiind: Anglia, Austria, Cehoslovacia, Danemarca, India, Suedia, Țara Galilor și Ungaria; președinte: Ivor Montagu, care va rămâne în funcție timp de 41 de ani.

În decursul a trei sferturi de veac, ITTF și-a diversificat activitatea, apărând federații continentale (africană, asiatică, europeană, latino-americană, cea din Oceania) sau regionale (arabă, balcanică, caribbeană, commonwealth, ibero-americană, nordică,

sud-americană). Competițiile specifice: CM (1926), CMU (1973), CM ale Veteranilor (1982), CM ale Invalidilor (1957), Cupa Mondială (1980), Jocurile Africane (1973), Jocurile Asiatiche (1958), Jocurile Americii Latine (1982), CE (1958) etc., cel mai mare succes constituindu-l includerea în programul JO (1988).

Contextul european. La data de 13 martie 1956, cu ocazia CM de la Stockholm, a fost constituită (ETTU), membre fondatoare fiind: Austria, Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Finlanda, Franța, RD Germană, RF Germania, Iugoslavia, Luxemburg, Olanda, Portugalia, Spania, Suedia, Țara Galilor, Ungaria, URSS. Primul CE va avea loc la Budapesta, în 1958.

Paleta competițională s-a diversificat, apărând: CCE -1961, Cupa Cupelor (CC -1965), Liga Europeană (1967), Europa Top 12 pentru seniori (1971), Europa Top 12 pentru juniori (1985) și cadeți (1989), CB (1968), Campionatele Mediteraneene (1968).

Contextul național. Este greu de precizat data exactă de când ping-pong-ul se practică în țara noastră. Deși presa vremii nu consemnează existența lui înainte de 1926, este de presupus că era cunoscut, dată fiind avalanșa informațiilor începând chiar din acest an. Zonele în care pătrunseseră deja tenisul de masă erau: Transilvania și Banatul, cu deosebire în orașele: Timișoara, Arad, Cluj, Oradea, unde aveau loc și diferite concursuri locale. În 1927, aria răspândirii acestui joc este mult largită. În 1928, în cadrul FSSR se înființează o Comisie de Ping-Pong, care decide și disputarea primelor CN, desfășurate, după toate probabilitățile, la Oradea. Totuși, data exactă a primei ediții a CN este controversată (1928 sau 1929). Cei dintâi campioni, desemnați la Arad, în 1929: A. Steiner, M. Lyska, Solomon-Taglicht; Papos-Steiner, Goldstein – juniori; iar dintre echipe se evidențiază „CA Oradea”.

În diverse perioade, printre cele mai bune cluburi s-au aflat: „Sparta”, „Sporting”, „Aurora”, „Construcțorul”, „Progresul”, „Juventus”, „Spartac”, „Sparta-Stirom”, „Unirea Tricolor” (București), „Hagybor”, „Progresul”, „CSM” (Cluj), „CA – Oradea”, „Voința – Arad”, „Universitatea – Craiova”, „IJPIPS Constanța”, o activitate susținută desfășurându-se și în: Râmnicu Vâlcea, Ploiești, Cugir, Satu Mare, Bistrița,

Târgu Mureș, Zalău, Baia Mare, Slatina, Odorhei, Iași, Târgoviște, Titu, Galați etc. Printre recordmene, în ceea ce privește numărul de titluri naționale, se află cluburile: „CSM” (Cluj), „Universitatea”, „ASA”, „CFR” (Craiova), „Progresul” (București), „CS” (Arad), „CSS nr. 2”, „Universitatea”, „IJPIPS” (Constanța) și altele. Printre sportivii care au adus glorie tenisului românesc se numără: Angelica Rozeanu (40 titluri), Maria Alexandru (39 titluri), Ella Zeller Constantinescu (21 titluri), Nicu Naumescu (17 titluri), Teodor Gheorghe (15 titluri), Radu Negulescu și Otilia Bădescu (fiecare câte 13 titluri), dar și Magda Rurac, Geta Pitică, Sari Koloszvari Szasz, Maria Alboiu, Eva Ferenczi, Emilia Ciosu, Toma Reiter, Andras Fejer, Șerban Doboși, Dorin Giurgiucă, Călin Creangă, Vasile Florea, Adriana Năstase, Mihaela Șteff și mulți alții.

Performanțele realizate la marile competiții internaționale – 281 medalii – au fost: CM (20 de aur, 9 de argint, 23 de bronz), CE de seniori (8 de aur, 14 de argint, 28 de bronz) CE de juniori (39-24-37) și CE de cadeți (26-21-32), la care se adaugă cele obținute la Liga Europeană, Europa Top 12 (toate categoriile de vîrstă), CCE (8 titluri), Cupa Cupelor sau JO.

Forul conducător. În anul 1926, la Oradea funcționa Federația Societăților Române de Tenis de Masă, premergătoare federației naționale de specialitate, care va lua ființă la 1 octombrie 1931 (după înființarea UFSR în 1930) și se va numi Federația Română de Ping-Pong, cu sediul la Oradea. Activitatea desfășurată nu a fost tocmai propice, neexistând coeziune în opinile care priveau direcțiile de acțiune. În 1939, va lua ființă un nou for dirigitor, cu sediul la București și se va numi Federația de Tenis de Masă, care în 1940 nu va mai funcționa ca organism independent, ci în cadrul celei de tenis (de câmp). După război, în 1945, OSP începe o largă popularizare a acestui joc, iar din 1950, forul conducător va purta denumirea de Comisia Centrală de Tenis din cadrul Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport (CCFS).

Sarabanda schimbărilor de denumire a continuă, astfel că, la 2 iulie 1957, Comisia Centrală se transformă în „Federația Română de Tenis de Masă” (FRTM), titulatură sub care este cunoscută și în prezent și sub care este afiliată și la forul superior.

Chiar dacă în țară structurile organizatorice nu erau consolidate, afilierea la Federația Internațională a avut loc în 1928, cererea de adeziune fiind confirmată în 1929, România făcând parte din primul grup – alături de Egipt, Japonia, Iugoslavia și Franța – care s-a alăturat membrilor fondatoare ale forului mondial. În 1957 se afiliază la ETTU.

Valoare internațională. Activitatea pe plan intern – cu multiplele sale perioade de dificultate – a stat la baza pregătirii și lansării în arena internațională a tenisului de masă românesc fie prin organizarea de competiții proprii, fie prin participarea la marile evenimente, ceea ce avea să aducă faima reprezentanților noștri prezenți la CE și la cele Mondiale, la JO, la Topurile continentale sau la diverse Campionate Internaționale.

Statisticile rețin că la CM din 1926 și până în 2000, românii și-au înscris în palmares 52 de medalii, fapt care situează țara noastră pe locul cinci în ierarhia mondială a valorilor, care numără numai 31 de țări medaliate. Între medaliați se află Victor Vladone, Farkaș Paneth, Vasile Goldberger, Pitu Pop, Angelica Rozeanu, Sari (Koloszvary) Szasz, Ella (Zeller) Constantinescu, Geta Pitică, Maria Alexandru, Otilia Bădescu și.a.

La CE de seniori care au debutat la Budapesta, în 1958, România s-a situat după un clasament all-time (ultima ediție având loc în 2000) pe locul VIII, cu cele 50 de medalii obținute. Printre protagoniștii acestor trofee s-au aflat: Matei Gantner, Tiberiu Harasztosi, Toma Reiter, Dorin Giurgiucă, Radu Negulescu, Adalbert Rethi, Angelica Rozeanu, Geta Pitică, Ella (Zeller) Constantinescu, Eleonora Mihalca, Carmen Crișan, Liana Mihuț, Eva Ferenczi, Olga Nemeș, Otilia Bădescu, Maria Bogoslov, Emilia Ciosu, Adriana Năstase, Mihaela Steff și.a.

De notat că marele trofeu care se acordă echipei feminine, campioană continentală, a fost donat de România și este înmânat laureatei de un reprezentant al țării noastre.

CE pentru juniori și cadeți, având prima ediție în 1955 la Stuttgart, au adus în prim-plan generații după generații, de la Maria Alexandru la Radu Negulescu, de la Liana Mihuț la Olga Nemeș (joacă acum pentru Germania), de la Vasile Florea la Călin Creangă

(joacă în prezent pentru Grecia), de la Otilia Bădescu la Anca Cheler, de la Adriana Năstase la Georgeta Cojocaru, de la Antonella Manac la Mihaela Steff. Aceștia și alții asemenea lor au contribuit la cucerirea celor 179 de medalii (65 de aur).

CCE debutează în 1961; la ea au participat echipa masculină „CSM” Cluj (neînvinsă în anii 1961, 1964, 1965, 1966 și 1967) și cele feminine, de la „Voință” București, „Voință” Arad și „Progresul” București.

Cupa Cupelor (cu debut în 1965), la care au participat – fără a intra însă în categoria laureatelor – „Universitatea” (ASA) Craiova, „Stirom” București, „Unirea Tricolor” (UNTRR) București – masculin, „Metalul” Râmnicu Vâlcea, CSŞ nr. 2, „Universitatea” (IJPIPS) Constanța, CS Arad, CSM, GFK Cluj, „Elcond” Zalău, CS Târgoviște Elsid Titu, „Voință” Galați, „BNR” București etc. – feminin.

Europa Top 12 (debut în 1971, la Zagreb), competiție care îi reuneste anual pe cei mai buni jucători și jucătoare. Reprezentanții noștri, care au obținut trofeele acestei competiții au fost: Olga Nemeș (1983) și Emilia Ciosu (1993). Alți jucători care au evoluat meritoș în această competiție au fost: Maria Alexandru (7 prezențe), Otilia Bădescu, Maria Alboiu, Eleonora Mihalca, Vasile Florea. Dintre juniori și cadeți remarcăm buna comportare a următorilor: Olga Nemeș, Otilia Bădescu, Ana Gogoriță, Kinga Lohr, Emilia Ciosu, Adriana Năstase, Georgeta Cojocaru, Laura Niculae, Simona Savu, Mihaela Cioca, Cristian Tol.

CB (cu debut în 1964), au fost dominate la proba feminină de reprezentantele țării noastre, dintre care o amintim pe Maria Alexandru – o veritabilă șefă de promoție – cucerind 22 de titluri în probele individuale.

Super-liga continentală – la care participă cele mai bune opt țări, cu o finală în 1998.

JO (Barcelona, 1992, Atlanta, 1996 și Sydney, 2000) la care jucătoarele noastre „au salvat onoarea bătrânlui continent” în confruntările cu „asiaticile”. Printre acestea s-au aflat: Otilia Bădescu, Emilia Ciosu, Adriana Năstase, Maria Bogoslov. La Sydney – 2000 Adrian Crișan nu a depășit faza preliminariilor, iar Otilia Bădescu și Mihaela Steff s-au calificat,

atât la simplu (Mihaela řteff), cât și la dublu, până în sferturile de finală.

De-a lungul timpului, la progresul jocului de tenis de masă au contribuit, alături de jucători, aşa-zisii „oameni din umbră” – instructori, antrenori, arbitri, membrii conducerilor cluburilor, asociaților, secțiilor, activul din comisiile teritoriale și ale Federației, ziariști. Printre aceștia s-au aflat: Farkaš Paneth (Antrenor emerit, distins cu Premiul de Onoare al forului internațional), Nicolae Angelescu (antrenor al echipei naționale, fost președinte a Federației), Emilian Băcioiu (Antrenor emerit), Emil Prokopetz (antrenorul care le-a pregătit pe arădencele câștigătoare ale CCE), Victor Vladone, Virgil Bălan (antrenor al naționalei masculine, deținător al nenumărate titluri), Ella Constantinescu (vicepreședintă a forului european), Sever Dăneț (fost secretar al Federației), Gheorghe Enache, Teodor Gheorghe (secretari ai Federației, membri ai Comisiei pentru juniori ai Uniunii Europene), Constantin Comarnisch, Mircea Costea, Emanuel Fântâaneanu (membru al Comisiei de presă a forurilor internaționale și europene, președintele Comisiei de presă a Asociației Internaționale a Presei Sportive), Traian Ancuța, Aurel Ovanez, Șerban Doboș, Gheorghe Bozga și încă mulți alții, cu deosebite contribuții. Se cuvin menționați și primii reprezentanți în organismele internaționale: Victor Marcu și Constantin Pagu. De asemenea, s-a remarcat și Aurel Popovici, care de peste 50 de ani slujește cu devotament și responsabilitate tenisul de masă, o mare parte din acești ani în calitate de președinte al Comisiei centrale de competiții. Printre cei care s-au aflat, în decursul anilor, în conducerea diferitelor structuri organizatorice ale tenisului de masă pot fi menționați: Petru Adorjan, Constantin Zahircic (1935-1938), Rudy Schmetau (1939), Ion Lazăr (1942), Jeni Vermond (1944), Despina Mavrocordat (1946), Nicolae Bellu, Simion Cluceru, Marin Stanciu (1957-1982), Florin Cristescu, Gheorghe Dumitru, Maria Istrate, Nicolae Angelescu (1990), Andi Ardelean (1991-1992), Marius Opran (din 1993). În calitate de inspectori și secretari federali (generali) au funcționat: Gheorghe Vasilescu, Victor Marcu, Constantin Pagu; Paul-Gheorghe Georgescu (1951-1957), Sever Dăneț (1957-1977), Gheorghe Enache (1977-1990), Gheorghe Teodor

(1990-1997), Gheorghe Enache, din 1997. Funcția de antrenor federal a fost îndeplinită de: Angelica Rozeanu (1958-1962), Ella Constantinescu (1967-1989), Marius Lăzărescu (1990-1997), Laurențiu Gheorghiu, din 1997.

Din punct de vedere organizatoric, situația tenisului de masă în anul 2000 era următoarea: se practică în 41 de județe și 174 de secții de către 618 de sportivi legitimați, din care 210 copii (105 m + 105 f), 244 juniori (119 m + 125 f), 164 seniori (108 m + 56 f); 87 de antrenori; 37 instructori; 155 arbitri.

Potențialul valoric al secțiilor de tenis de masă din județe, exprimat în punctajul obținut pe baza clasărilor în primele 3 locuri la CN de seniori și de juniori se prezenta astfel: în 1997 au obținut puncte 26 de unități (locul I AS „Voința” din Galați – 298,75 puncte; locul II-III CSS – Liceul cu Profil Sportiv și CSU din Constanța (la egalitate cu câte 266,65 puncte); dintre județe, 15 au cumulat puncte: I – Constanța – 533,30 puncte; II – m. București – 499,00 puncte; III – Galați 298,75 puncte. În 1998 au punctat 20 de unități sportive: I – CSS-LPS din Târgu Mureș – 55,50 puncte; II – AS „Stirom” din București – 52,75 puncte; III – CSS-LPS din Constanța – 48,01 puncte; și 15 județe (I – București – 98,00 puncte; II – Constanța – 86,52 puncte; III – Mureș – 55,50 puncte); în 1999 au intrat în acest clasament 22 de unități: I – CSS – LPS – Constanța – 117,50 puncte; II – CSS-LPS Tg. Mureș – 50 puncte; III – AS „Voința” – Galați – 44 puncte și 14 județe (I Constanța – 117,50 puncte; II – Bistrița Năsăud – 60,02 puncte; Mureș – 50 puncte). În cadrul FRTM, la 1 ianuarie 2001 se aflau: președinte – Marius Opran; vicepreședintă – Iosif Lucaci și Mircea Lambru; secretar general – Gheorghe Enache; antrenor federal – Laurențiu Gheorghiu; membri – Aurel Popovici, Radu Popescu, Eugen Roman, Șerban Doboș, Virgil Bălan, Viorel Filimon, Gheorghe Bozga, Emanoil Fântâaneanu, Stelian Hașotă și Cătălin Cojocaru.

În anul 2001, tinerii jucători de tenis de masă din România au cucerit două medalii de argint și una de bronz la CE de juniori, o medalie de argint și două medalii de bronz la CE de cadeți.

Tot în anul 2001 Federația s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Legii educației fizice și

sportului Nr. 69 din 28 aprilie 2000. Adunarea generală din 15 noiembrie a adoptat noul Statut și a ales Consiliul director format din: Marin Stanciu – președinte de onoare; Cristinel Romanescu – președinte; Iosif Lucaci, Eugen Roman și Otilia Bădescu – vicepreședinți; Gheorghe Enache – secretar general, Laurențiu Gheorghiu – director tehnic, Oana Popescu – contabil;

Gheorghe Bozga, Viorel Filimon, Aurel Ovanez, Mircea Chisling, Aurel Popovici, Radu Popescu, Radu Iordache, Gheorghe Radu, Beatrice Romanescu și Adriana Năstase – membri. Ca organ de administrare și gestionare a fost stabilit un directorat format din: președintele Federației; secretarul general; secretarul federal; directorul tehnic; contabilul Federației.

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Echipa de tenis de masă a României, vicecampioană mondială, Praga, 1936. A fost prima noastră medalie în această ramură de sport. De la stânga la dreapta: Erwin Diamandstein, Marin Vasile Goldberger, Albin Morariu (căpitan nejucător), Victor Vladone, Farkas Paneth, Ion Pop („Pitu”)

1935. Echipa națională a României. La stânga, de sus în jos: Constantin Zahirnic, președintele FRTM, Farkas Paneth, Schapira. Dreapta, de sus în jos: Marin Goldberger, Victor Vladone, Ion Pop („Pitu”)

Una dintre cele mai valoroase jucătoare din România și din lume, Angelica Rozeanu (Adelstein), deținătoare a 29 de medalii (17 de aur, 4 de argint și 8 de bronz), la Campionatele Mondiale. A cucerit 6 titluri mondiale consecutive (1936-1960)

Angelica Rozeanu, prima reprezentantă a tenisului de masă românesc, campioană mondială în proba de simplu

Echipele României (fete și băieți) la CM de tenis de masă de la București, 1953. În prim-plan, Angelica Rozeanu, Ella Zeller, Victor Vladone. Ultimul, în spate, Farkas Paneth

CI ale Cehoslovaciei, 1954. Echipa României, de la stânga la dreapta: Farkaș Paneth, Angelica Rozeanu, Ella Zeller, Geta Pitică, Paul Pesch, Toma Reiter, Mircea Popescu, Matei Gantner

Maria Golopența (Alexandru), deținătoarea unui palmares impresionant: 13 medalii (3 de aur, 5 de argint, 5 de bronz), la CM și 20 de medalii (6-4-10) la CE

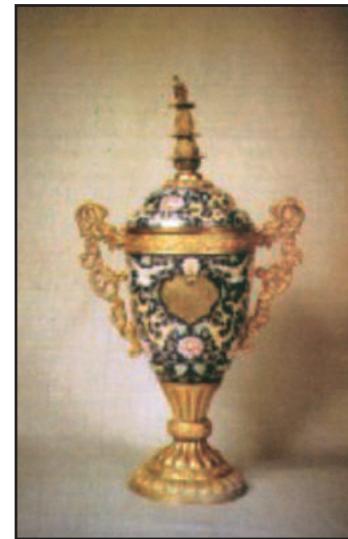
Angelica Rozeanu și Ella Constantinescu (Zeller), camioane mondiale la dublu, în 1955 (Utrecht) și în 1956 (Tokyo)

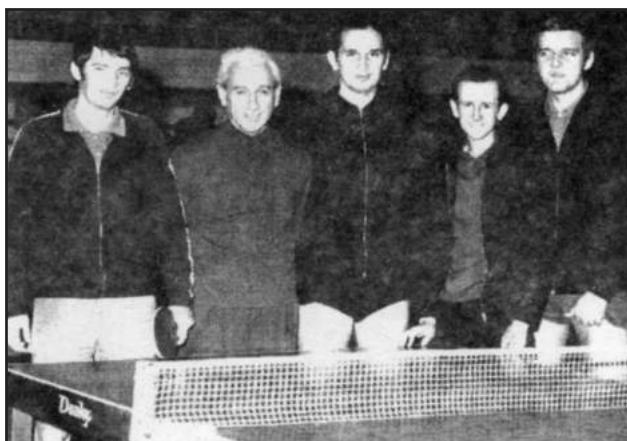
Echipa de aur a CSM Cluj: Radu Negulescu, Dorin Giurgiuică, Réthi Albert, Gheorghe Cobârzan. În mijloc, antrenorul Farkaș Paneth

Maria Alexandru și Geta Pitică, campioane mondiale în proba de dublu – Beijing, 1961

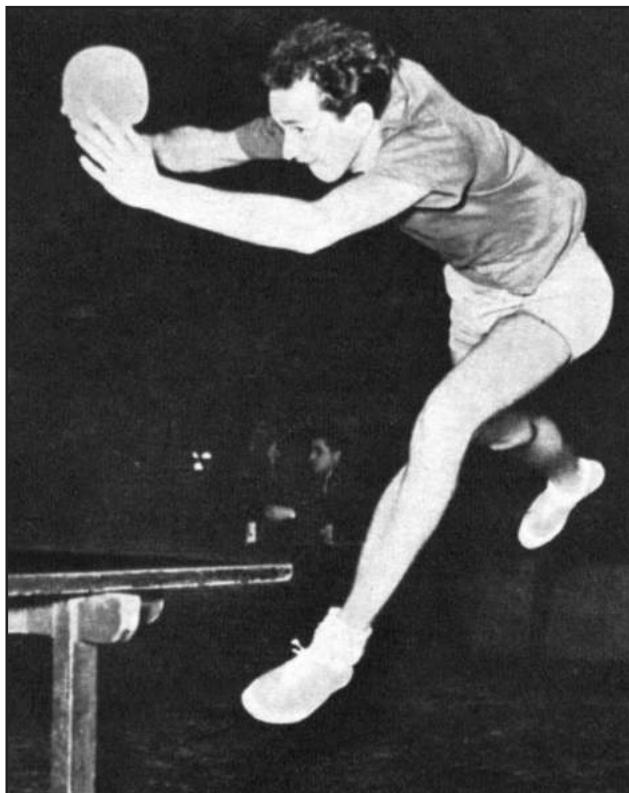
Trofeul cucerit de Maria Alexandru și Geta Pitică – locul I în proba de dublu a CM de tenis de masă – în 1961, la Beijing

CSM Cluj. Echipa campioană națională a României în anul 1969; al 16-lea titlu național. De la stânga: Dorin Giurgiucă, antrenorul Paneth Farkaș, dr. Radu Negulescu, Sergiu Suciu, Șerban Doboși

Ella Constantinescu (Zeller), Maria Alexandru și Eleonora Mihalca („Voința” București), învingătoare în CCE la tenis de masă, 1964

*Radu Negulescu, căpitanul echipei CSM Cluj-Napoca
dublu vicecampion european*

Ella Constantinescu (Zeller), posesoare a 13 medalii (7 de aur, 1 de argint și 5 de bronz) la CM și 4 (1-2-1) la CE

*Sari Szasz (Koloșvary), Marta Tompa, Angelica Rozeanu, Farkas
Paneth*

*Mariana Barasch, Sari Szasz (Koloșvary) Geta Pitică, Farkas
Paneth, Maria Alexandru*

București – 1990. Fostele gloriile ale tenisului de masă românesc se reîntâlnesc.

Foto Reuters

Valoroasa jucătoare Otilia Bădescu, care a cucerit 3 medalii de bronz la CM și 15 medalii la CE (3 de aur; 4 de argint și 8 de bronz). Împreună cu alte jucătoare valoroase – Emilia Ciosu, Adriana Năstase și Maria Bogoslov – cucerește titlul de campioană pe echipe, în 1992 la Stuttgart, iar în anul 2000, la Kuala Lumpur, alături de reprezentantele noii generații – Mihaela Steff, Ana Gogoriță, Antonela Manac – câștigă medalia de bronz pe echipe la CM

Foto Reuters

Mihaela řeff – reprezentanta noii generații.
Palmares: CE cadeți (1992-1993) – 4 medalii de aur, 1 de argint și 1 de bronz; CE de juniori (1994-1996) – 4 medalii de aur, 2 de argint, 1 de bronz; CM de seniori (1995 și 2000) – 2 medalii de bronz cu echipa; CE de seniori (1996-2000) – 1 medalie de argint (proba de simplu) și 3 medalii de bronz; locul IV în ierarhia mondială

Festivitate de premiere. Echipa medaliată cu aur la CE din 1992 (Stuttgart): Otilia Bădescu, Emilia Ciosu, Adriana Năstase, Maria Bogoslov

FIGURI REPREZENTATIVE

ALBOIU, MARIA (1963), n. la Brezoi, jud. Vâlcea. A activat ca sportivă la cluburile sportive școlare din Râmnicu Vâlcea și Slatina. Medaliată la CN. Componentă a loturilor naționale în perioada 1980-1988, medaliată la diferite concursuri internaționale. La CE pentru juniori din 1981, obține medalia de bronz în proba pe echipe. Tot în 1981, la CM de la Novi Sad, se clasează pe locul VI la echipe. Cucerește 3 medalii de bronz la CE din 1982 (Budapesta) la echipe, 1986 (Praga) și 1988 (Paris), în proba de dublu feminin cu Otilia Bădescu. În 1985 câștigă 2 titluri balcanice în probele de simplu și de dublu feminin. În 1986 a ocupat locul XX în topul mondial, iar în topurile europene se clasează pe locurile VI (1986) și XII (1987). După 1992 a activat ca jucătoare în Germania. Maestră a sportului.

ALEXANDRU (GOLOPENȚĂ), MARIA (1939), n. la Plugoava, jud. Caraș-Severin. Una dintre cele mai valoroase și mai longevive jucătoare cu performanțe deosebite în tenisul de masă românesc, european și mondial. A început să se afirme după 1952, când a câștigat și primul său titlu de campioană națională de juniori în proba de simplu, adunând în cariera sa sportivă peste

40 de titluri de campioană națională, dintre care în probele de simplu în 1962-1965, 1967, 1968-1976, 1979; în cele de dublu: 1962 (cu Geta Pitică), 1963-1965 (Ella Constantinescu), 1966-1968 (Eleonora Mihalca), 1969 (Magdalena Leszay), 1971-1972 (Carmen Crișan), 1973-1975 (Viorica Moldovan), 1976-1978 (Liana Mihuț); la mixt: 1960, 1962 (G. Cobârzan), 1965-1967 (D. Giurgiucă), 1974, 1978, 1979 (T. Gheorghe). A fost legitimată la Clubul Sportiv „Progresul” București. În cei 25 de ani de activitate competițională internațională a participat la 8 CM, 10 CE de seniori și 2 de juniori, cucerind 39 de medalii, din care 13 de aur, la care se adaugă 40 de titluri de campioană internațională a diferitor țări, și 30 balcanice, precum și peste 100 de medalii la numeroase întreceri internaționale. Participă la CE de juniori în 1956 și 1958, cucерind 6 medalii de aur, 2 la simplu (1956, 1958), 1 la dublu în 1956 (M. Barash), 2 pe echipe (1956, 1958), 1 la mixt în 1958 (Gh. Cobârzan). La CM a obținut 13 medalii, din care 3 de aur, 5 de argint și 5 de bronz. Medalii de aur în proba de dublu – 1961 (G. Pitică), 1973 (M. Hamada – Japonia), 1975 (S. Takahashi – Japonia). Argint la simplu (1963); la dublu – 1969 (E. Mihalca); la mixt – 1971 (A. Stipancic – Iugoslavia); pe echipe – 1957 (A. Rozeanu, E. Constantinescu-Zeller 1963 (E. Constantinescu, C. Folea, G. Pitică), 1969 (C. Crișan, E. Mihalca). Bronz – la simplu 1969; la dublu – 1957 (H. Elliot – Scoția); la mixt – 1967 (D. Giurgiucă); pe echipe – 1961 (C. Folea, G. Pitică). La CE cucerește: 4 medalii de aur: la simplu, în 1966, la dublu, în 1960

(A. Rozeanu), 1978 (L. Mihuț) și la mixt, în 1960 (Gh. Cobârzan); 5 medalii de argint la simplu (1976), la dublu, în 1964 (E. Constantinescu), 1974 (A. Grofova – Cehoslovacia), 1980 (L. Mihuț), la mixt, în 1968 (D. Giurgiuca); 11 de bronz la simplu în 1970, 1972, 1976; la dublu – 1968 (E. Mihalca), 1970, 1972 (C. Crișan); la mixt în 1974 (A. Stipancic); pe echipe – 1960 (A. Rozeanu, G. Pitică), 1964 (E. Constantinescu), 1978, 1980 (L. Mihuț, E. Ferenczi). În competiția „Europa TOP 12” ocupă locul II în 1972, 1974, 1979. Participă la CM al veteranilor unde câștigă medalia de aur în 1986. După retragerea din activitatea competițională a continuat să lucreze ca antrenor la Clubul „Progresul” București, împărtășind din experiența sa noilor generații de jucători. Maestră emerită a sportului și Antrenoare emerită. În 1961 a fost distinsă cu „Ordinul Muncii” clasa a II-a, iar în 1975, cu ordinul „Meritul Sportiv” clasa I. În 1990 a fost aleasă vicepreședintă a FRTM. În anul 2000 i s-a conferit Crucea națională „Serviciul Credincios” clasa a III-a.

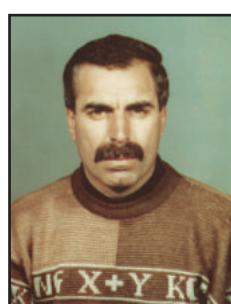

ANGELESCU, NICOLAE (1941-1990), n. la București. Profesor de educație fizică. Absolvent al IEFS și al Facultății de Drept. A început să joace la centrul de tenis de masă de la AS Vulcan, în continuare fiind legitimat la CSS nr. 1 și la „Progresul” București. A fost selecționat

în lotul național de juniori. La Criteriul Europei pentru juniori, din 1961, a cucerit medalia de argint, în proba de dublu băieți, împreună cu Dorin Giurgiuca. Ca antrenor, a funcționat la Clubul „Progresul” București, unde a reușit să obțină cu sportivii săi mai multe titluri de campioni naționali, între care și cel din 1975 cu echipa de băieți, precum și alte rezultate de prestigiu. A contribuit ca antrenor de lot, în perioada 1966-1975, la realizarea unor performanțe deosebite la CM și CE. Reputat tehnician, a publicat, în 1977, *Manualul de Tenis de Masă*, o valoroasă lucrare de specialitate care a fost tradusă în Franța și Spania. În anul 1990, a fost ales președinte al FRTM. Antrenor emerit.

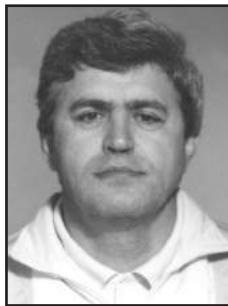
ARDELEANU, ANDI RADU (1931), n. la București. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF din

București, promoția 1955. Sportiv și antrenor de tenis de masă. A activat ca jucător la Clubul Sportiv „Voința” și la AS „Bere Grivița” din București. A fost campion național în proba de dublu mixt și a obținut categoria I de clasificare sportivă. Pe linie profesională a îndeplinit următoarele funcții: profesor de educație fizică, instructor și antrenor la „Voința” (1955-1960). Antrenor la AS „Bere Grivița” și profesor (1960-1967); profesor și antrenor la Institutul Politehnic și la CS „Politehnica” din București (1967-1996) cu gradul didactic de conferențiar universitar. Cu sportivii pe care i-a pregătit a obținut 17 titluri de campioni naționali și a promovat în loturile reprezentative peste 10 jucători. Antrenor la lotul național de juniori (1967-1971) și la cel de seniori (1971-1972 și 1978-1982); a contribuit la clasarea pe locul I la numeroase turnee internaționale și la JB, precum și la cucerirea a trei titluri de campioană europeană de junioare (1968-1969), a medaliei de argint la CM din 1969 proba pe echipe și a 2 medalii de bronz la CE din 1970 și 1972 la dublu feminin, prin sportiva Carmen Crișan, pe care a pregătit-o în acea perioadă. A prezentat în sesiuni de comunicări științifice și a publicat în revistele de specialitate rezultatele și concluziile unor studii privind problemele tehnico-metodice ale tenisului de masă și ale activității sportive studențești. În 1982 a primit Brevetul de Invenție pentru aparatul „Robot de antrenament pentru tenis de masă”. În 1991, cu ocazia CM din Japonia, a fost ales membru al Academiei de Științe din cadrul ITTF. A fost membru al Colegiului central al antrenorilor, iar în cadrul Biroului FRTM a activat ca membru (1971), vicepreședinte (1990) și președinte (1991-1992). Pentru contribuția sa ca tehnician, în 1992 i s-a acordat titlul de Antrenor emerit.

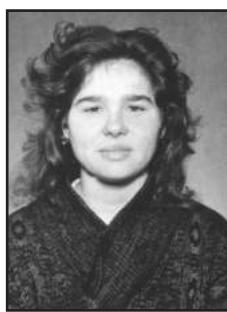
ARNĂUTU, PETRE (1956), n. în com. Seaca de Câmp, jud. Dolj. A activat ca antrenor la CSS Slatina (1977-1992), la Centrul Olimpic Constanța (1992-1994), iar din 1994, la LPS – Slatina. A depus o activitate deosebită pentru selecția și pregătirea elementelor de perspectivă în tenisul de masă. Cu sportivii pe care i-a pregătit a obținut 9 titluri de campioni naționali și 56

de locuri II și III în CN de juniori și seniori. A promovat în loturile naționale 5 juniori, care au obținut 5 medalii de aur, 6 de argint și 7 de bronz la CE și în diferite concursuri internaționale. În perioada 1992-1994, a activat ca antrenor principal la lotul național de junioare cu care a cucerit 3 medalii de aur și 5 de argint și de bronz la CE pentru această categorie de vârstă. Dintre sportivii pe care i-a pregătit s-au remarcat: Cristian Tiugan – campion european juniori II, pe echipe, în 1982; Georgeta Cojocaru – campioană europeană la simplu și la dublu; Natalia Voiculescu – medaliată cu argint la CE junioare II, pe echipe. Antrenor emerit. A fost membru al Colegiului central al antrenorilor din cadrul FRTM.

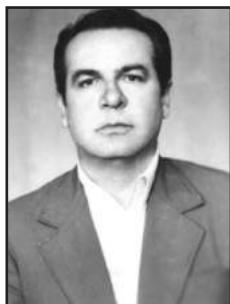
BĂCIOIU, EMILIAN (1941), n. la Buzău. Inginer agronom, absolvent al Institutului de Agronomie din București. Antrenor emerit la tenis de masă din 1992. A activat ca antrenor la CSŞ din Buzău (1969-1975), la CSM Buzău (1975-1994) și la Clubul Sportiv BNR (1994-1998). Cu sportivii pe care i-a pregătit, a obținut numeroase titluri de campioni naționali la copii, juniori I și II, precum și la seniori. A promovat în loturile naționale de juniori, tineret și seniori peste 35 de sportivi, o parte dintre aceștia contribuind la cucerirea unor titluri și medalii la CE de juniori. În 1975, a activat ca antrenor la Centrul național de tenis de masă. La loturile naționale a îndeplinit următoarele atribuții: antrenor la juniori (1975-1980); antrenor principal la seniori (1981-1988); antrenor secund la senioare (1991-1998). În cadrul colectivelor tehnice, din care a făcut parte, și-a adus contribuția la pregătirea loturilor de juniori și cadeți care au obținut la CE numeroase titluri și medalii. Ca antrenor principal la lotul de senioare pot fi remarcate următoarele rezultate: 1991 – medalie de bronz la CM (dublu mixt); 1992 – 2 titluri de campioane europene (pe echipe și la dublu mixt) și locul VI la JO; 1994 – medalie de argint la CE (la dublu mixt); 1995 – locurile I și II în „Top 12 Europa” și medalie de bronz la CM (pe echipe); 1996 – locul II la Cupa Mondială (pe echipe), iar la CE o medalie de argint (la dublu mixt) și 3 de bronz (pe

echipe, la dublu fete și dublu mixt); 1998 – medalie de aur (la dublu mixt), 1 de argint (la dublu fete), 2 de bronz (pe echipe și la dublu fete) la CE din Olanda. Printre autoarele acestor performanțe s-au aflat jucătoarele fruntașe ale tenisului de masă românesc și unele reprezentante ale „noului val”: Otilia Bădescu, Emilia Ciosu, Adriana Năstase, Mihaela Steff și altele. A oficiat ca arbitru în perioada 1975-1991. A fost decorat cu Ordinul „Meritul Sportiv” și i s-a acordat Diploma de Merit a CNEFS pentru activitatea desfășurată și rezultatele obținute.

BĂDESCU, OTILIA (1970), n. la București. A fost descoperită de antrenorul Vasile Dumitrescu, pe când era elevă la Școala generală nr. 97 din Capitală. A activat la CSŞ nr. 1, „Juventus” și la „Spartac” București. Începând din 1992, activează la Clubul „Joruku Bank”, din Japonia. Campioană națională în 1985-1987 și 1989 în proba de simplu și în 1984-1986 la dublu. S-a impus ca lideră a noii generații de jucătoare din țara noastră încă de la vîrstă junioratului, cucerind 15 medalii la CE de cadeți și de juniori, dintre care: 10 de aur, la simplu (1983-1985 și 1988), la dublu (1984-1985 și 1987), la dublu mixt (1988) și pe echipe (1985, 1987); 3 de argint la dublu mixt (1987) și pe echipe (1984, 1988); 2 de bronz la dublu și pe echipe (1983). Începând din 1986, încă de la vîrstă junioratului, a fost selecționată în lotul de senioare. În perioada 1986-1998 a fost prezentă la 7 ediții ale CE cucerind 15 medalii, dintre care 3 de aur. La CE din 1986 obține: două medalii de bronz (la simplu și la dublu, cu Maria Alboiu), în 1988, medalie de argint la simplu și 2 medalii de bronz (la dublu cu Maria Alboiu și la dublu mixt cu C. Creangă); în 1990, medalie de bronz la simplu, în 1992 – dublă campioană europeană – pe echipe și la dublu mixt cu C. Creangă (Grecia); în 1994 – vicecampioană europeană, la dublu mixt, cu C. Creangă; în 1996, medalie de argint la dublu mixt cu C. Creangă și 2 medalii de bronz, la dublu, cu Emilia Ciosu și pe echipe; în 1998 medalie de aur la dublu mixt cu Ilya Lupulescu – Iugoslavia, argint la dublu cu Marie Svensson –

Suedia și bronz, cu echipa. La 4 CM a obținut 4 medalii de bronz – la dublu mixt cu C. Creangă în 1991, la simplu, în 1993, cu echipa, în 1995 și în 2000. A făcut parte din lotul de sportive care au reprezentat România la JO, în 1992, la Barcelona, în proba de simplu, clasându-se între primele 16 jucătoare. A participat la JO de la Sydney 2000, unde a promovat până în sferturile de finală în proba de dublu împreună cu Mihaela Šteff. În palmaresul său mai intră și titlurile de campioană balcanică la simplu (1987), la dublu (1985, 1987) și pe echipe (1987), rezultatele obținute în concursurile „Europa Top 12” la junioare – locul I (1987-1988) și la senioare – locurile VI (1988), VII (1990) și III (1992-1994), precum și numeroasele medalii și trofee cucerite în competițiile internaționale. Este antrenoare de tenis de masă. Maestră emerită a sportului. A fost aleasă membră a Biroului FR de Tenis de Masă. În anul 2000 i s-a conferit Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa I.

BĂLAN, VIRGIL (1937), n. în Turtucaia, azi în Bulgaria. Profesor de istorie, cu grad definitiv, absolvent al Facultății de Istorie și Geografie din cadrul Institutului Pedagogic. Activitatea de antrenor la tenis de masă a desfășurat-o la AS „Dinamo” (1960-1970) și la CS „Universitatea” din Craiova (1970). Dintre performanțele deosebite realizate de sportivii săi menționăm: 14 titluri de campioni naționali cu echipele de seniori; 24 de titluri și medalii cu echipele de juniori (locurile I, II, III); 114 titluri de campioni la probele individuale de seniori și juniori; 26 de sportivi promovați în lotul național de seniori, 28, în cel de tineret și 54, în cel de juniori. A câștigat de 18 ori trofeul „Cupa României”. La nivelul loturilor naționale a îndeplinit următoarele atribuții: antrenor la lotul de perspectivă (1964-1975); antrenor secund la lotul de seniori (1975-1982); antrenor principal la lotul de juniori (1975-1988); coordonator la loturile masculine (1983-1989); antrenor principal la lotul de seniori (din 1990). O scurtă perioadă a fost și antrenor

federal. A contribuit la pregătirea următorilor sportivi, care în perioada 1980-1995 au cucerit medalii la CE de juniori și cadeți: Vasile Florea (5 medalii), Călin Toma (4), Eugen Florescu (3), Cristian Tol (3), Mircea Nicorescu (2), Paul Haldan, Cristian Tiugan, Cătălin Negrilă și Laurențiu Dîrmenț, câte o medalie. De remarcat medalia de aur obținută cu echipa la CE de cadeți (1982). A mai câștigat peste 40 de medalii la JB de seniori și juniori și 4 medalii de aur la Jocurile Francofone din 1995. Este Antrenor emerit din 1994. Membru al Colegiului Central al Antrenorilor și al Biroului FRTM. Pentru rezultatele realizate în activitatea didactică a primit brevetul de profesor evidențiat pe țară, iar pentru contribuția sa la dezvoltarea și afirmarea tenisului de masă i s-au acordat numeroase diplome de onoare și titlul de cetățean de onoare al municipiului Craiova.

BOGOSLOV, MARIA (1970), n. la Jimbolia, jud. Timiș. Profesoară de educație fizică, absolventă a Institutului Pedagogic de Educație Fizică din Constanța. Maestră a sportului la tenis de masă. A activat la CSS din Râmnicu Vâlcea (antrenor Ancuța Traian), CSS-LPS – Universitatea Constanța (antrenor Viorel Filimon) și la Clubul sportiv BNR din București. Campioană națională la junioare și senioare. Componentă a loturilor naționale în perioada 1984-1992, medaliată la diferite concursuri internaționale. La CE de cadeți din 1985, câștigă medalia de aur cu echipa, la CE de juniori din 1986, medalia de argint cu echipa, iar la ediția din 1988, 2 medalii de argint la echipe și dublu mixt, precum și o medalie de bronz la dublu fete. Cucereste medalia de aur și titlul de campioană europeană, în proba pe echipe, în anul 1992, la Stuttgart. A făcut parte din lotul care a reprezentat pentru prima dată România la turneul olimpic de tenis de masă din 1992 (Barcelona) concurând în proba de dublu feminin, împreună cu Otilia Bădescu, cu care s-a clasat între primele 16 jucătoare. După 1996, a activat ca jucătoare în Israel.

BOZGA, GHEORGHE (1952), n. la Vatra Dornei, jud. Suceava. A activat ca jucător la CS Bistrița și la CSM Cluj-Napoca. În 1969, câștigă titlul de campion național de juniori în proba pe echipe, iar din 1972 pe cel de la seniori, cu echipa CSM. A fost selectează în loturile naționale

de juniori și de seniori (1969-1970). Un accident suferit în 1970 îi barează drumul spre înalță performanță, însă va realiza o carieră deosebită ca antrenor la CSS Bistrița, începând din 1976, precum și la loturile naționale unde a activat în diferite perioade. Cu sportivii pe care i-a pregătit a câștigat peste 20 de titluri de campioni naționali la juniori și seniori. A promovat în loturile naționale 14 sportivi. În perioada 1985-1989 și în 1992 a făcut parte din colectivul de tehnicieni care a pregătit loturile de juniori și cadeți. În 1993, a fost numit antrenor coordonator al Centrului Olimpic de pregătire a juniorilor. Sportivii promovați din cadrul clubului și-au adus contribuția la cucerirea a 35 de medalii la CE, dintre care 4 la seniori și 31 la juniori (13 de aur), precum și a unei medalii de bronz la CM. Printre sportivii clubului cu cele mai reprezentative rezultate se află Călin Creangă, care între 1984-1989 a obținut 12 medalii la CE de cadeți și juniori (2 de aur, 4 de argint, 6 de bronz) și o medalie de bronz la CE de seniori, iar după 1989, când s-a stabilit în Grecia, a mai câștigat 5 medalii (2 de aur, 2 de argint și una de bronz) la CE de seniori și o medalie de bronz la CM. S-au mai remarcat: Mihaela Steff, cu 13 medalii (8 de aur) la CE de cadeți și juniori, o medalie de argint și 3 medalii de bronz la CE de seniori și 2 medalii de bronz la CM; Adrian Crișan, cu 5 medalii (una de aur) la CE de juniori; Dan Fărcaș, cu o medalie de aur la CE de cadeți, în 1989. A pregătit lotul olimpic al României pentru JO de la Sydney 2000, care în probele de simplu (Mihaela Steff) și dublu (Mihaela Steff – Otilia Bădescu) au promovat până în sferturile de finală. Adrian Crișan nu a depășit faza eliminatorie. În 1995-1996, a funcționat ca antrenor cu contract în Israel, contribuind la pregătirea lotului național de juniori al acestei țări. În 1998, a prezentat la Conferința internațională a antrenorilor de la Bratislava, o lucrare privind pregătirea tinerelor talente

pentru înalță performanță. Antrenor emerit. A fost membru al Biroului FRTM și al Colegiului central al antrenorilor. În anul 2000 i s-a conferit Medalia națională „Pentru Merit” clasa a III-a.

CIOSU, EMILIA (1971), n. la București. Profesoară de educație fizică, absolventă a Institutului Pedagogic din Constanța. A activat la „Spartac” București și la CSS-Universitatea Constanța. A obținut peste 10 titluri de campioană națională, dintre care 7 individuale. Medaliată la numeroase concursuri internaționale și campionate balcanice. Dublă campioană mondială universitară. La CE de cadeți, din 1985, câștigă 2 medalii de aur la echipe și la dublu mixt, împreună cu Otilia Bădescu și o medalie de argint în proba de simplu. La JO din 1992 (Barcelona), la cea de-a doua prezență a tenisului de masă în programul olimpic și la prima participare românească, a fost singura jucătoare din Europa care s-a clasat în primele 8 locuri la proba de simplu. Campioană europeană cu echipa în 1992 (Stuttgart) și locul V la CE din 1994 (Birmingham), tot cu echipa. La CE din 1996 (Bratislava) obține 3 medalii de bronz pe echipe, la dublu feminin, împreună cu Otilia Bădescu și la dublu mixt, împreună cu Luc Blaszczyk (Polonia). Componentă a echipei reprezentative care câștigă medalia de bronz la CM din 1995 din China. La prima participare în competiția „Europa Top 12”, desfășurată în 1993, câștigă trofeul învingând-o în finală pe Olga Nemeș. Maestră emerită a sportului.

COBARZAN, GHEORGHE (1940), n. la București. Inginer de construcții civile, industriale și agricole, absolvent al Facultății de Construcții din Institutul Politehnic din Cluj, promoția 1963. Ca sportiv, a activat la „Progresul”, „CSM” și „Voința” din Cluj, unde a obținut 14 titluri de campion național la seniori și unul la juniori. Medaliat

la numeroase concursuri internaționale. La CE de juniori din 1958 (Suedia) a cucerit 4 titluri continentale în probele pe echipe, simplu, dublu băieți (cu Tiberiu Kovacs) și dublu mixt (cu Maria Alexandru). Campion european la seniori, în proba de dublu mixt, împreună cu Maria Alexandru, în 1960 la Zagreb. A realizat o performanță deosebită cu echipa clujeană „CSM”, câștigând de 5 ori CCE (în 1961 și de 4 ori consecutiv în intervalul 1964-1967), în 1962 clasându-se pe locul III, iar în 1963, pe locul II. A fost unul dintre primii jucători care a folosit, cu succes, paleta cu burete. În perioada 1970-1973 a funcționat ca antrenor la Clubul „Voință” din Cluj. Maestru al sportului din 1960.

CONSTANTINESCU (ZELLER), ELLA – vezi Personalități (A)

CREANGĂ, CĂLIN (1972), n. la Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud. Sportiv de performanță cu merite în reprezentarea tenisului de masă pe plan internațional. Legitimat la CSŞ din Bistrița, unde s-a pregătit sub îndrumarea antrenorului Gheorghe Bozga. După 1989, a jucat pentru cluburi din Austria, Grecia și Belgia. În 1987 și 1988 a câștigat titlurile de campion național de juniori și de seniori în probele de simplu. Component al loturilor naționale în perioada 1984-1989, a cucerit la CE de cadeți și juniori 12 medalii (2 de aur, 4 de argint, 6 de bronz), precum și o medalie de bronz la CE de seniori din 1988 (Paris). Medaliiile de aur au fost obținute la CE de cadeți din 1986 (Belgia), în proba de simplu și la CE de juniori din 1988 (Iugoslavia), în proba de dublu mixt, cu Otilia Bădescu. După 1989, a concursat pentru reprezentativa Greciei, continuând să se afirme pe plan internațional, ocupând locul VIII în clasamentul mondial. La CM din 1991, de la Chiba (Japonia), concurează cu Bădescu în proba de dublu mixt, obținând medalia de bronz. Tot la dublu mixt, cu Bădescu, cucerește medalia de aur la CE din 1992 (Stuttgart), cea de argint în 1994 (Birmingham) și în 1996 (Bratislava), iar în proba de dublu masculin, cu Zoran Kalinic (Iugoslavia), medalia de aur în 1994 și cea de bronz în 1996.

CRIŞAN, CARMEN (1952), n. la Oradea, jud. Bihor. A început să joace la Oradea, de unde s-a transferat la CSM Cluj. În 1968 a jucat și pentru „Progresul”

București. Campioană națională la copii, junioare și senioare, în perioada 1964-1972. Componentă a loturilor naționale de junioare și senioare. A reprezentat cu rezultate deosebite tenisul de masă românesc la CE pentru juniori unde a obținut: medalie de bronz în 1967 (pe echipe); medalie de aur (la simplu) și bronz (pe echipe) în 1968; 2 medalii de aur (la simplu și la dublu) în 1969. La CM din 1969 (München) își aduce contribuția la cucerirea titlului de vicecampioană mondială, în proba pe echipe, iar în proba de simplu a promovat până în sferturile de finală. La CE din 1970 (Moscova) intră în posesia medaliei de bronz, la dublu feminin cu Maria Alexandru, se clasează pe locul IV cu echipa, iar la ediția din 1972 (Rotterdam) obține o nouă medalie de bronz în aceeași formăție. Maestră a sportului. Căsătorită cu jucătorul de tenis Toma Ovici; după 1976 se stabilește în SUA.

ENACHE, GHEORGHE (1943), n. la Turnu Măgurele, jud. Teleorman. Profesor de educație fizică, absolvent al ICF, promoția 1965. După absolvire a îndeplinit următoarele funcții: antrenor de atletism la CS „Progresul” din București (1965-1968); instructor sportiv la Organizația centrală de tineret (1968-1974) și la CNEFS (1974-1977). În 1977 a fost ales secretar general al FRTM, până în 1990, când este transferat în MTS pe postul de inspector de specialitate. Din 1997 revine în funcția de secretar general al FRTM. În cei 20 de ani cât s-a aflat în conducerea federației, alături de activul salariat și obștesc, cu sprijinul secțiilor de tenis de masă și al celor mai valoroși antrenori, a contribuit la pregătirea și afirmarea unor noi generații de jucători, care au reușit să cucerească 48 de medalii (13 de aur, 12 de argint, 23 de bronz) la CE de juniori și 48 de medalii (16-13-19) la CE de cadeți. Seniorii au câștigat în acest interval 16 medalii. A sprijinit inițiativele și acțiunile pentru producerea unor materiale specifice acestui sport și s-a remarcat ca un bun organizator al competițiilor interne și internaționale și al activității Federației. A fost ales membru al CNEFS (1977-1989). Pe plan internațional, a făcut parte din Comisia pentru materiale a ITTF (1977-1990) și din Comisia pentru

juniori a ETTU (din 1997). În anul 2000 i s-a conferit Medalia națională „Pentru Merit” clasa a III-a.

GANTNER, MATEI (1934), n. la Arad. A început să joace tenis de masă la vîrstă de 13 ani la CS „AMEFA” din orașul natal. Desăvârșirea sportivă a realizat-o în secțiile din București și Cluj. Multiplu campion la simplu (1954 și 1958), la dublu cu Toma Reiter (1955 și 1957), la dublu mixt cu Ella Constantinescu (Zeller) (1957 și 1958). La CM din 1958 a primit trofeul pentru cea mai modernă concepție de joc. Campion internațional al României (1954), Italiei (1955) și Danemarcei (1957) în proba de simplu. A mai câștigat 3 titluri de campion internațional la dublu mixt și 2 la dublu masculin, precum și alte numeroase medalii la diferite turnee internaționale. La CM de la Londra (1954) câștigă turneul de consolare, iar la CM de la Tokyo (1956) contribuie la obținerea medaliei de bronz a echipei românești. La CM de la Stockholm (1957) se clasează cu echipa pe locul V. La prima ediție a CE de la Budapesta (1958) obține 2 medalii de bronz (cu echipa și la proba de dublu, împreună cu T. Harasztoși). În 1956 se situează pe locul VI în clasamentul mondial la proba de simplu, iar în anii 1956-1957 a fost cotat printre cei mai buni jucători din lume. A avut o deosebită contribuție la pregătirea loturilor naționale, în calitate de antrenor-jucător. Este Maestru al sportului la tenis de masă.

GEORGESCU, GHEORGHE-PAUL (1928), n. la București. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS (secția fără frecvență), promoția 1974. A îndeplinit numeroase funcții de conducere în organizațiile centrale ale mișcării sportive, contribuind la dezvoltarea și afirmarea sportului românesc. A fost inspector pentru tenis de masă în cadrul CCFS/CM în perioada 1951-1957, perioadă care coincide cu lansarea pe plan internațional a celor mai valoroși jucători ai acestei ramuri de sport ca: Angelica Rozeanu, Șari Szasz, Ella Constantinescu (Zeller), Toma Reiter, Matei Gantner, Tiberiu Harasztoși, ș.a. aflați sub conducerea competentă a unor antrenori ca: Farkaș Paneth și Victor Vladone. În intervalul amintit s-au obținut la CM un număr de 23 medalii (14 de aur, 2 de argint, 7 de bronz). A avut o contribuție deosebită la organizarea CM de tenis de masă în București (1953). Șef

al sectorului secretariat din UCFS (1958) apoi, secretar general al COR (1959-1962), devenind și membru al acestui organism până în 1970. În paralel, era și șef al secției relații sportive internaționale din UCFS (1961-1962). În 1962, este transferat la Ministerul Comerțului Exterior în postul de secretar I al Agenției de turism de la Paris. În 1971, revine la CNEFS, în funcția de instructor principal, iar din 1974 în cea de adjunct al șefului secției sport de performanță și pregătire olimpică. Este numit director al Centrului de perfecționare a cadrelor (1977-1983), iar apoi secretar general al FR de Popice (1983-1990).

GHEORGHIU, LAURENȚIU (1941), n. la Cernavodă, jud. Constanța. Antrenor de tenis de masă, profesor de biologie. A activat, ca antrenor, la AS „Locomotiva” București (1971-1974) și la Centrul de antrenament al FRTM (1975-1986), pe unde au trecut numeroase valori ale acestei ramuri de sport. A promovat în loturile naționale peste 20 de sportivi, juniori și seniori. În perioada 1980-1982, a fost antrenorul principal al lotului național de junioare, iar între 1983-1986 antrenorul coordonator al loturilor naționale de junioare și senioare. Cu junioarele selecționate, valoarea acestora datorându-se incontestabil și antrenorilor din secțiile de unde au provenit, antrenorul L. G., împreună cu colectivul de tehnicieni, a obținut performanțe de prestigiu la CE de juniori. La edițiile din 1980, 1981 și 1982 junioarele au cucerit 2 medalii de aur, 2 de argint și 2 locuri III-IV; în 1983 – 3 medalii de aur și 4 locuri III-IV; 1984 – 2 de aur și 1 de argint; în 1985 – 3 de aur, 1 de argint, 1 de bronz. În 1982, sportiva Olga Nemeș, ocupă locul I în competiția „Top 12”, iar în 1985, la Campionatul Balcanic cucerește 2 medalii de aur. Printre sportivele care s-au aflat în lot, și la căror pregătire a contribuit, s-au remarcat: Olga Nemeș, Otilia Bădescu, Emilia Ciosu, Maria Alboiu, Maria Bogoslav și altele. Antrenor emerit din 1992. A fost președintele Colegiului central al antrenorilor și al Comisiei de tenis de masă a Municipiului București. Din 1997, a fost promovat în funcția de antrenor federal, contribuind la afirmarea tineretului în acest sport.

În perioada 1997-2000 la CE de juniori și cadeți au fost obținute 20 de medalii, din care 6 de aur, iar la CM și CE de seniori, 6 medalii.

GIURGIUCA, DORIN MARCEL (1944), n. în com. Mihalț, jud. Alba. Profesor de educație fizică, absolvent al facultății de educație fizică din Institutul Pedagogic de 3 ani din Cluj. A început să joace tenis de masă în 1956, la Dej, iar în 1958 a debutat într-un concurs organizat la Bistrița. Aici, a fost remarcat de antrenorul Farkaș Paneth, care l-a legitimat la CSM Cluj. Ca sportiv al acestui club, a reușit să câștige 6 titluri de campion național la juniori și peste 20 la seniori, din care 10 individuale. Medaliat la numeroase concursuri internaționale și campionate balcanice. În 1964, se dovedește cel mai bun la Campionatele Internaționale ale Angliei, Austriei și Germaniei Federale, în proba de simplu; în 1965 devine campion balcanic la toate probele. La Critériul Europei pentru juniori din 1961, intră în posesia medaliei de argint la dublu băieți, iar la CE de juniori din 1962, cucerește titlul continental în proba de simplu și 3 medalii de argint (echipe, dublu băieți și dublu mixt). La CM din 1967 de la Stockholm, împreună cu Maria Alexandru obține medalia de bronz. Tot cu Maria Alexandru câștigă, la dublu mixt, medalia de bronz la CE din 1966 de la Londra și pe cea de argint la „europenele” din 1968 de la Lyon. Un succes remarcabil realizează cu echipa CSM Cluj în CCE, unde se clasează de 4 ori pe locul I (1964-1967), pe locul II în 1963 și pe locul III, în 1962. În anul 1965, s-a clasat pe locul XIV în ierarhia mondială și pe locul I în Europa. A fost un specialist al top-spinului, numărându-se printre promotorii unei lovitură cu efect top-spin, care a determinat modificări esențiale în concepția de joc. Maestru al sportului din 1964 și Maestru emerit al sportului din 1994. În 1976 s-a retras din activitatea competițională, dedicându-se profesiei de antrenor. A activat ca antrenor la CSM Cluj, contribuind la inițierea și afirmarea unor noi generații de jucători.

GOLDBERGER, MARIN VASILE (1919-?), n. la Cluj. Jucător de tenis de masă, promotor al acestei ramuri de sport în țara noastră. A început să practice tenisul de masă după 1930 și a activat la societățile sportive „Haggibor” până în 1935 și, în continuare, la „UEC” (Uzinele Electrice Cluj), organizație sportivă cu contribuții deosebite la dezvoltarea acestei ramuri de sport la Cluj și la pregătirea jucătorilor care au reprezentat România pe plan internațional. La prima ediție a Cupei României (1934-1935) se clasează pe locul I (împreună cu F. Paneth) în proba de simplu. Cu echipa „Haggibor” câștigă două titluri naționale în 1934 și 1935, iar în 1935 devine campion național în proba de simplu. Pe plan internațional, este selecționat în echipa României care, la Zagreb, învinge echipa Iugoslaviei cu 9-7 (Goldberger a obținut 3 victorii). Își aduce contribuția la cucerirea titlului de vicecampioană mondială de către echipa României în 1936, la Praga, aceasta fiind prima medalie pentru tenisul de masă românesc la CM. Din lot au făcut parte Farkaș Paneth, Victor Vladone, M. V. Goldberger, Ervin Diamandstein și Ion Pop. La acest CM, Goldberger a stabilit două „recorduri”: l-a învins pe iugoslavul Maximovic după un joc care a durat 5 ore; în meciul cu francezul Hagenauer, după 7 ore de joc, timp în care s-au schimbat 3 arbitri, la scorul de 5-3 pentru Goldberger, juriul a mai acordat 30 de minute pentru încheierea meciului, dar rezultatul abia a ajuns la 7-3, moment în care s-a hotărât ca învingătorul să fie tras la sorti, șansa fiind de partea jucătorului nostru. La CM din 1939, de la Cairo, a făcut parte din echipa care s-a clasat pe locul V. După 1950 s-a stabilit în Elveția, unde anterior își terminase studiile.

HARASZTOȘI, TIBERIU (1936), n. la Cluj. Maestru al sportului la tenis de masă. A început să joace la 14 ani sub îndrumarea tatălui său. A activat la cluburile „Poligrafiei” și „Progresul” din Cluj, iar între 1953-1957 la Progresul București. S-a pregătit cu antrenorul Farkaș Paneth. A câștigat mai multe titluri de campion național (în 1953 cu echipa Progresul CGM București, în 1956 și 1957 în proba de simplu). În 1952 a fost selecționat în lotul național, iar în 1953 s-a pregătit cu lotul pentru CM de la București. La „mondialele” din 1953 și 1954, obține câteva victorii promițătoare, care se vor confirma în 1956, la CM de la Tokyo, unde câștigă medalia de bronz, în proba pe

echipe. La CE din 1958 (Budapesta) cucerește 3 medalii de bronz, la dublu mixt cu Angelica Rozeanu, la dublu masculin cu Matei Gantner și în proba pe echipe, numărându-se astfel printre sportivii români care au obținut primele medalii la un CE.

LESZAY, MAGDALENA (1946), n. la Arad. Maestră a sportului și Antrenoare emerită la tenis de masă. A fost legitimată, ca jucătoare, la „Voință” Arad (1961-1972) și la „Clubul Sportiv Arad” (1973-1983). A obținut 12 titluri de campioană națională. Medaliată la numeroase concursuri internaționale. De 2 ori finalistă la CCE. Medaliată cu bronz la CE din 1974 (Novi Sad) la dublu feminin, împreună cu Eleonora Mihalca. Ca antrenoare la „CS” Arad, a reușit să pregătească o serie de jucătoare valoroase care au realizat performanțe de prestigiu pe plan intern și internațional. Dintre acestea s-a remarcat Georgeta Cojocaru, dublă campioană europeană la junioare în 1989, 1992, promovată în echipa națională de senioare cu care cucerește, în 1996, medalia de bronz la CE de la Bratislava.

MIHALCA, ELEONORA (1945), n. la Carei, jud. Satu Mare. Profesoară de educație fizică, absolventă IEFS. Legitimată la „Voință” Arad și la „CS” Arad. A reprezentat clubul „Voință” București în CCE. Multiplă campioană națională și medaliată la numeroase concursuri internaționale. Dublă vicecampionă mondială în 1969 (München) în proba pe echipe și la dublu feminin, împreună cu Maria Alexandru. La CE obține 3 medalii de bronz în 1964 (Berlin) la echipe, 1968 (Lyon) dublu feminin, împreună cu Maria Alexandru și 1974 (Novi Sad) dublu feminin, împreună cu Magdalena Laszay. În 1964, face parte din echipa „Voință” București, cu care câștigă CCE. Se clasează între cele mai bune 12 jucătoare de tenis de masă din Europa, în 1972, la „Europa Top 12”. Maestră emerită a sportului.

MIHUT (MĂCEAN), LIANA (1958), n. la Arad. Legitimată la Clubul Sportiv Arad. Multiplă campioană națională. Componentă a loturilor naționale de junioare și de senioare în perioada 1970-1980, medaliată la numeroase concursuri internaționale. Vicecampioană europeană la junioare, la dublu fete, în 1974 și 1976. La CE de senioare din 1976 (Praga) se clasează pe locul V, la dublu feminin, în 1978 (Duisburg) cucerește titlul de campioană europeană la aceeași probă împreună cu Maria Alexandru și medalia de bronz în proba pe echipe, iar la ediția din 1980 (Bernă) titlul de vicecampioană europeană (dublu feminin) și medalia de bronz la echipe. Campioană balcanică în 1980. După retragerea din activitatea competițională a activat ca antrenoare la CS Arad, ocupându-se de selecția și pregătirea copiilor și juniorilor. Maestră emerită a sportului din 1995. După 1990 a lucrat ca antrenoare în Italia.

NĂSTASE, ADRIANA (1972), n. la București. Profesoară de educație fizică, absolventă a Institutului Pedagogic de Educație Fizică din Constanța. A activat la Juventus București, CSŞ „LPS” Universitatea din Constanța și Clubul Sportiv BNR din București. Multiplă campioană națională de junioare și senioare. Componentă a loturilor naționale timp de peste 12 ani. Medaliată la numeroase concursuri internaționale. A realizat un palmares deosebit la CE de cadeți din 1986 (medalie de argint la dublu fete și 2 medalii de bronz la simplu și echipe) și în 1987 (medalie de aur cu echipa și medaliile de argint la dublu fete), precum și la CE de juniori din 1988 (medaliile de bronz la dublu fete), în 1989 (medaliile de bronz la dublu mixt) și în 1990 (medaliile de argint cu echipa și 2 medalii de bronz în probele de dublu). La CE de seniori din 1992 (Stuttgart) cucerește medaliile de aur și titlul de campioană continentală în proba pe echipe. La edițiile următoare ale CE mai obține: locul V în 1994 (Anglia) și 2 medalii de bronz în 1996 (Slovacia) și 1998 (Olanda), toate în proba pe echipe. Medaliată cu bronz în proba pe echipe la CM din 1995, din China. La JO din 1992

(Barcelona) a reprezentat România la prima participare olimpică, în proba de dublu feminin, împreună cu Emilia Ciosu, clasându-se între primele 16 perechi. Maestră a sportului din 1996 își desfășoară activitatea ca jucătoare în Germania.

NEGULESCU, RADU (1941), n. la Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud. Medic ginecolog, absolvent al Facultății de Medicină din cadrul Institutului Medico-Farmaceutic din Cluj, promoția 1966. Maestru al sportului din 1960. Pregătirea în tenis a început-o într-o tabără organizată la Cluj. Ca sportiv, și-a desfășurat activitatea la Progresul și CSM Cluj, perioadă în care a cucerit peste 20 de titluri de campion național, din care 13 individuale. Medaliat la diferite concursuri internaționale. În 1959 câștigă proba de simplu la Campionatele Internaționale ale Belgiei. La CE de juniori din 1958 (Suedia), devine campion continental la proba pe echipe și la dublu, iar la ediția din 1959 (Constanța) cucerește 3 medalii de aur în probele de simplu, dublu băieți, dublu mixt și argint, cu echipa. Medaliat cu argint la CE de seniori din 1960 (Zagreb), în problele de simplu și dublu mixt (împreună cu Angelica Rozeanu). Component al echipei CSM Cluj cu care a realizat succese remarcabile în CCE, clasându-se de 5 ori pe locul I (1961 și de 4 ori consecutiv în intervalul 1964-1967), pe locul III, în 1962 și pe locul II, în 1963. Maestru al sportului. S-a stabilit în Germania, unde exercită profesia de medic ginecolog.

PANETH, FARKAȘ – vezi Personalități (A)

PITICĂ (STRUGARU), GETA (1930), n. la Fetești, jud. Ialomița. Jucătoare de tenis de masă. A activat la Clubul „Constructorul” București. S-a pregătit sub îndrumarea antrenorului Ilie Stan. A fost selecționată în loturile naționale care s-au pregătit pentru CM din 1954, 1959, 1961, 1963 și CE din 1958, 1960 și 1962. A cucerit în proba de dublu feminin, împreună cu Maria Alexandru, în 1961, în China, singurul titlu mondial la ediția în care sportivii chinezi au câștigat toate celelalte

probe. La aceeași ediție, a făcut parte și din echipa care a obținut medalia de bronz. La CM din 1963 (Praga), a cucerit titlul de vicecampioană la echipe. A participat la CE în 1958, unde intră în posesia medaliei de argint pe echipe, iar la cel din 1960 (Zagreb), mai câștigă două medalii de bronz – pe echipe și la dublu mixt cu T. Kovaci. Pentru rezultatele obținute, în 1961 a fost distinsă cu titlul de Maestră emerită a sportului. A activat ca antrenoare de tenis de masă. A făcut parte din Biroul FRTM în calitate de vicepreședinte. S-a retras din activitatea competițională în anul 1968.

POP, ION-IOSIF („PITU”) (1920-1994), n. la Cluj. Jucător și antrenor de tenis de masă. Mama sa a fost sora marelui om politic Iuliu Maniu, iar tatăl său, Ionel Pop, un reputat jurist, scriitor, povestitor, redactor și editor de reviste ecologice, om politic, apropiat al lui Iuliu Maniu, fost secretar al Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia din 1 Decembrie 1918, membru corespondent al Academiei Române. Pitu Pop este cunoscut ca jucător de tenis de masă, numărându-se printre promotorii acestei ramuri de sport din țara noastră. A fost un bun jucător în proba de dublu câștigând, împreună cu E. Diamandstein, concursul din cadrul Cupei României ediția 1934-1935 și titlul de campion național în anul 1935. A jucat pentru UEC (Uzinele Electrice Cluj), societate sportivă înființată la 1 decembrie 1933, cu merite deosebite în dezvoltarea tenisului de masă clujean și în pregătirea jucătorilor din lotul național care au reprezentat România pe plan internațional. A făcut parte din lotul care a participat la CM de la Praga din 1936 (Farkaș Paneth, Victor Vladone, Vasile Marin Goldberger, Ervin Diamandstein, Ion Pop), medaliat cu argint în proba pe echipe, prima medalie a tenisului de masă românesc (echipa devenind vicecampioană mondială). Din 1959, Ion Pop a fost numit antrenor principal al secției de tenis de masă al CS „Voință” București, unde a activat până la pensionare. Cea mai valoroasă jucătoare a secției a fost Ella Constantinescu (Zeller) care a câștigat numeroase titluri de campioană națională, multiplă medaliată la CM și CE. În 1961 și 1962 echipa feminină de tenis de masă a CS „Voință” a

câștigat titlurile de campioană națională, iar în 1972 jucătoarea Mihaela Lunțeanu devine campioană națională în proba de dublu, cu Ligia Lupu de la CSM Cluj. Sub denumirea „Voință”, într-o combinată – Ella Constantinescu, Maria Alexandru, Eleonora Mihalca – pregătită de I. Pop, se câștigă CCE în anii 1964 și 1965. A făcut parte, de numeroase ori, din colectivele de tehnicieni, iar în unele perioade a avut răspunderi directe, contribuind în acest fel la pregătirea celor mai valoroși jucători juniori și seniori din țara noastră: în 1962 face parte din colectivul de antrenori care i-a pregătit pe cei mai buni jucători în tabără organizată de federație; în 1964, antrenorii F. Paneth și I. Pop au răspuns de pregătirea lotului pentru CE; în 1965 a pregătit direct lotul feminin pentru CM; în 1971 este antrenor la lotul de băieți pentru CE de juniori; în 1972 antrenorii Ella Constantinescu și I. Pop au pregătit lotul pentru CE; în 1972 se află în colectivul care a răspuns de pregătirea pentru CE de juniori; în 1973 este antrenor la lotul masculin pentru CM (echipa a promovat în primul eșalon); în 1973 este în colectivul de antrenori pentru CE de juniori; în 1974 e antrenor la lotul masculin pentru CE. Prin aceste calități antrenorul I. Pop și-a adus contribuția la realizarea unor performanțe de prestigiu și la afirmarea tenisului de masă românesc pe plan internațional.

POPESCU, MIRCEA (1934), n. la Brăila. Jucător și antrenor la tenis de masă. A început să practice acest joc în 1949, iar în 1950 s-a legitimat la CS „SVIPIA” din București, sub îndrumarea antrenorului Victor Vladone. A câștigat 6 titluri de campion național de juniori. Din 1951 a jucat pentru CS „Constructorul”, unde a obținut 11 titluri naționale. A făcut parte din echipa națională timp de peste 18 ani (antrenori Paneth Farkaș, Pitu Pop și Victor Vladone). La Festivalul Mondial al Tineretului din 1951 s-a clasat pe locul III. Cu Angelica Rozeanu a câștigat 4 titluri de campioni naționali și internaționali în proba de dublu mixt. La CM din 1953 s-a clasat pe locul IX, iar la ediția din 1956 (Tokyo) a cucerit medalia de bronz în proba pe echipe. A activat ca antrenor la CS „Rapid”. În 1971 s-a angajat ca antrenor la Federația de Tenis de Masă din RFG, unde a contribuit la pregătirea unor sportivi care s-au afirmat la CM și CE. A reprezentat Germania ca antrenor al echipei naționale la competiții desfășurate

în 11 țări. A fost lector la cursuri de formare a antrenorilor de tenis de masă din Germania, Spania și SUA. Maestru al sportului.

PROKOPECZ, EMIL (1918), n. la Arad. Antrenor emerit la tenis de masă, din 1992. A practicat tenisul de masă ca sportiv de performanță, la Arad, începând din 1931, cucerind numeroase medalii la campionatele naționale și competițiile interne. Ca antrenor, a activat la „Voință” Arad din 1955 până în 1973, când se înfințează „Clubul Sportiv Arad”, de unde se pensionează în 1983. A făcut parte din colectivele care au pregătit, pentru competițiile oficiale, loturile de cadete, junioare și senioare. A condus cu rezultate foarte bune Centrul de pregătire pentru tenis de masă, organizat la Arad. Ca urmare a selecției și pregăririi desfășurate cu sportivii cluburilor unde a activat, a obținut următoarele rezultate: peste 100 de titluri de campioane naționale, pe echipe și individuale, la senioare, junioare și cadete; câștigarea de 4 ori a Cupei României; 33 de titluri balcanice; 2 medalii de argint la CE pentru cadete; 3 medalii de argint și 2 de bronz la CE pentru junioare; 2 titluri de campioane europene la junioare; 1 medalie de aur, 1 de argint și 2 de bronz, la CM. Sportivii care au fost legitimați la cluburile unde a activat și pe care i-a pregătit în exclusivitate: Eleonora Mihalca, Liana Mihuț, Magdalena Leszay, Tiberiu Kovacs, Eva Ferenczi, Crinela Sava, Ildikö Gyongyosi, toți medaliați în competițiile oficiale. În 1969 i s-a acordat Diploma de Onoare pentru merite în pregătirea și promovarea tinerelor talente, iar în 1971, medalia „Merite Sportive”, clasa a II-a.

REITER, TOMA (1928), n. la Timișoara. A început să joace tenis de masă la vîrstă de 17 ani, la CS „ILSA” din Timișoara, în 1946 câștigând titlul de campion al orașului. În 1947 pleacă la Cluj pentru a urma cursurile Facultății de chimie. Activitatea sportivă a continuat-o la CS „Universitatea”, AS „CFR” (rezultată din fuziunea cu „U”) și la „KKASE” (Clubul Angajaților Comerciali). În această perioadă a cucerit 2 titluri naționale pe echipe, unul la dublu masculin și „Cupa României”. După 1950 s-a stabilit la București jucând pentru CS „Constructorul”, AS „Spartac” (Flamura Roșie), până în 1958. Campion național la simplu (1953-1955); la dublu masculin cu: F. Paneth

(1952 și 1953), T. Harasztoși (1954), M. Gatner (1955 și 1957), O. Bottner (1958). Campion național la dublu mixt cu Ella Zeller (1956) și la echipe (1951-1952, 1954-1956). Medaliat la numeroase concursuri internaționale, campion internațional al României, Chinei și Belgiei, locul III la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Berlin (1951) și locul I la Varșovia (1955). La CM din 1953 s-a clasat printre primii 16 jucători ai lumii, la CM din 1954 și 1955 a ajuns până în sferturile de finală, la proba de simplu, iar la CM din 1955 s-a clasat, cu echipa, pe locul VI. La CM de la Tokyo (1956) a cucerit 2 medalii de bronz (la echipe și la dublu mixt, împreună cu Ella Zeller), iar la CM de la Stockholm (1957) cu echipa, s-a clasat pe locul V. A cucerit medalia de argint la proba de dublu masculin (cu O. Bottner) și medalia de bronz cu echipa, la prima ediție a CE de la București (1958). A avut o contribuție importantă la pregătirea jucătoarelor și jucătorilor din loturile naționale în calitate de antrenor-jucător și de antrenor secund. În 1954 a publicat, împreună cu Victor Marcu, prima lucrare de tenis de masă editată la noi în țară. Este Maestru al sportului la tenis de masă.

RETHI, ADALBERT (1943), n. la Târgu Mureș, jud. Mureș. Avocat, absolvent al Facultății de Drept din Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj. A activat la „Dinamo” Târgu Mureș și „CSM” Cluj, perioadă în care obține un titlu de campion național, cu echipa de juniori, și 12 titluri la seniori (10 cu echipa și 2 individual). Medaliat la numeroase concursuri internaționale. În 1959, la CE de juniori de la Constanța, a cucerit 2 medalii de aur (echipe și dublu mixt). La CE de seniori din 1964 (Berlin), se clasează, cu echipa, pe locul IV. Se afirmă pe plan internațional printr-o performanță deosebită realizată cu echipa „CSM” Cluj în CCE, unde câștigă de 5 ori trofeul continental (în 1961 și, de 4 ori consecutiv, în intervalul 1964-1967) clasându-se pe locul III, în 1962 și pe locul II, în 1963. S-a stabilit în Ungaria, unde îndeplinește funcția de consilier juridic la Primăria Budapestei. Maestru al sportului din 1964.

ROZEANU (ADELSTEIN), ANGELICA – vezi Personalități (A)

ȘTEFF, MIHAELA (1978), n. la Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud. A activat ca jucătoare la CSŞ - CSM Bistrița și AS „Voința” din Galați. Multiplă campioană națională de junioare și senioare. S-a remarcat pe plan internațional începând din 1992 la CE de cadetii, unde a câștigat 2 medalii de aur, și la ediția din 1993 (Ljubljana) cu 2 medalii de aur, una de argint și una de bronz. La CE de juniori a cucerit 7 medalii (4 de aur, 2 de argint și una de bronz); în 1994 (Paris) 3 medalii de aur (pe echipe, la dublu și la dublu mixt), 1995 (Haga), o medalie de aur (dublu) și una de bronz (echipe) și în 1996 (Frídek-Místek, CZE), 2 medalii de argint (echipe și dublu). Debutează la seniori în 1995 la CM de la Tianjin, unde obține medalia de bronz în proba pe echipe, performanță pe care o repetă în anul 2000 la CM de la Kuala Lumpur (MAS). La CE de seniori câștigă 3 medalii de bronz în 1996 (Bratislava), în proba pe echipe și în 1998 (Eindhoven), în proba pe echipe și la dublu cu Tamara Boroș din Croația. Se remarcă în mod deosebit la CE din anul 2000 (Bremen), unde intră în posesia titlului de vicecampionă europeană în proba de simplu. Participă la JO de la Sydney 2000, unde promovează până în sferturile de finală în proba de simplu și la dublu cu Otilia Bădescu. În clasamentul întocmit de Federația Internațională de Tenis de Masă, la începutul anului 2001, Mihaela Șteff ocupă locul IV în topul celor mai bune jucătoare din lume.

SZASZ (KOLOSVARY), ȘARI (1922), n. la Cluj. Jucătoare de tenis de masă cu rezultate deosebite pe plan intern și internațional. A practicat acest joc de timpuriu și a început să se remарce încă din 1931. A câștigat 7 titluri de campioană națională în problele de dublu și mai multe de vicecampionă la simplu, în întrecerile cu Angelica Rozeanu. Activitate competițională internațională bogată, desfășurată pe durata a 18 ani (1939-1956), perioadă în care a participat la 8 CM câștigând 11 medalii. A contribuit la cucerirea a 5 titluri de campioană mondială pe echipe, între care și primul titlu

mondial din istoria tenisului de masă românesc, alături de Angelica Rozeanu, în 1950, la Budapesta. Celelalte 4 titluri au fost câștigate în 1951 (Viena), 1953 (București), 1955 (Utrecht) și 1956 (Tokyo). Două titluri de vicecampioană mondială, la dublu, împreună cu Angelica Rozeanu, în 1939 și 1951, și unul la echipe în 1952. Trei medalii de bronz pe echipe (1939, 1948) și la simplu, în 1950. În ierarhia mondială din perioada

1926-1994, cu cele 5 medalii de aur cucerite la CM, se situează pe locul XI. A fost distinsă cu titlul de Maestră emerită a sportului. A avut contribuții deosebite la dezvoltarea tenisului de masă în orașul Cluj, începând din 1931. În anul 2000 i s-a conferit Medalia națională „Serviciul Credincios” clasa a III-a.

VLADONE, VICTOR – vezi **Personalități (A)**

